

آوردگاه مورچه خورت

علاءالدین آذری دمیرچی

دکتر در تاریخ - استادیار گروه تاریخ
دانشگاه اصفهان

دولت، الله قلی سلطان کنگر لورا با جمعی از امراء بجهت حراست شهر اصفهان فرستادند چون ایشان قلم بولایت اصفهان نهادند امراء ارشلو که یاغی بودند خبر آمدن ایشان شنیده در مورچه خورت اصفهان بر سر ایشان ریخته الله قلی سلطان و میرزا هدایت نجم ثانی و چند نفر دیگر از اعیان ترک و تاجیک را گرفته بیمهانه خود بر دند حضرات ارگان دولت در کاشان از وقوع این حالات بی آرام گشته در تسخیر قلعه کاشان بیشتر از پیشتر سعی نمودن گرفتند . . . »^۰

در کتاب زندگانی شاه عباس اول، نامهای از این پادشاه خطاب به وزیر اصفهان میرزا محمد نیشابوری ذکر شده که مضمون آن عبارت از اینست که مردم ماربانان برای ارامنه ساکن شهر مزاحمت‌هائی ایجاد کرده بودند و این موضوع باعث خشم شاه صفوی یا مرشدکل شده بود، شاه ضمن تأسف از این مسئله از مردم مورچه خورت سخن می‌گوید و اشاره می‌کند که آنها نیز نسبت به میهمانان خود بدی رو داشته بودند و مجازات شدیدی دیدند. اما قسمتی از آن نامه:

«بسیار بسیار بدگرداند، از تو بغايت الفايت محجب بود چه . . . مردم ماربانان نکرده است، ایشان را از مردم مورچه خورت بیندیشید که بامیهمانان بد بر میخوردند، آن بر سر ایشان آوردیم که دیدی . . . »^۱

در سفرنامه تاورنیه ضمن بعضی مختصر پیرامون کاروانسراها از مورچه خورت تحت عنوان می‌شیا کور نام برده

دیگر باره مانند افراسیاب
کشیده است لشگر فرون از حساب
بی رزم و پرخاش آن کینه دار
رسیل است تا قریب مورچه خوار^۲

در فاصله پنجاه کیلومتری اصفهان یا یک‌هزار کیلومتری این شهر^۳ در میان دشتی وسیع که اطراف و جوانب آنرا کوهها و تپه‌های مرتفعی احاطه کرده است قصبه‌ای وجود دارد که مورچه خوار یا مورچه خورتش نامند^۴ وجه تسمیه آن معلوم نیست، اهل محل مورچه خوار گویند و در کتب تاریخ و سیاحت‌نامه‌های هردو نام از آن یاد شده است، در الواح متعددی که در مسجد جامع اصفهان موجود است در برخی از آنها نام این قریب ذکر شده منجمله در فرمان شاه تهماسب اول صفوی مبنی بر بخشش دو هزار تومان مالیات اصفهان و توابع و همچنین در فرمان دیگری از همین پادشاه که مضمون آن تخفیف و تصدق مالیات اصناف اصفهان مورخ سال ۹۷۱ هجری . . . در هردو فرمان نام قریب مذکور موجه خورت ذکر شده نه مورچه خوار.

مؤلف کتاب عالم‌آرای عباسی در ذکر احوال شاه محمد خدابنده (پدر شاه عباس اول) یاق قول مؤلف شاه سلطان محمد از واقعه شورش امراء ارشلو صحبت می‌یابان آورده و از مورچه خورت یاد کرده است:

«میرزا احمد وزیر با جمعی فرار نموده پریشان حال به کاشان رسیده حقایق حالات عرض نمودند حضرات ارگان

از درها پرسیدم پدر! این جارا کی ساخته؟ گفت از زمان بابا
بزرگ‌های ما بودست! چند یاغی و راهنگاه در این
قلعه جاخوش میکردند و در مقابل قوای دولت مدتها مقاومت
و یادواری مینمودند، در دیوارهای فوقانی سوراخها و منافذ
متعددی تعبیه شده که آنها بسوی دشمن تیر اندازی میکردند.
در این قلعه بیست الی بیست و پنج خانوار سکونت دارند
و بکشاورزی و مشاغل دیگر مشغولند جمعیت قلعه سابقاً بیشتر
بود ولی مردم بمروار ایام بارسfer بستند و برای همیشه مورچه
خورت و قلعه آنرا ترک گفته‌اند، با خودیاری مردم آب لوله‌کشی
قصبه بداخل قلعه نیز راه یافته و مورده استفاده ساکنان آن قرار
میگیرد. در خارج از قلعه در سالهای اخیر هنازل و مؤسسات
دولتی و خیریه و مدارس و مغازه‌های متعددی ایجاد شده است
و دیرزمانی نیست که کارخانه برق باین قصبه آورده شده
ومورچه خورت را برخلاف گذشته شب‌هنگام روش و نورانی
می‌بینیم، جا دارد باین قصبه که این اندازه دارای قدمت
تاریخی است توجه بیشتری شود و در راه عمران و آبادی آن
اقدامات وسیعتری انجام گیرد.

اما آنچه که باعث شده است نام مورچه خورت بلندآوازه

- ۱- نقل از شاهنامه نادری - محمد علی طوسی مشهور بفردوی
ثانی بتصحیح و اهتمام احمد سهیلی خوانساری ص ۶۱ - تذکر: شاعر
در خدمت نادر بوده و در بسیاری از جنگهای وی حضور داشته است.
- ۲- برخی از وقایع نگاران مورچه خورت را دریک منزلی اصفهان
ذکر کرده‌اند.
- ۳- مورچه خار نیز ذکر شده است.
- ۴- نقل باختصار از گنجینه آثار تاریخی اصفهان - دکتر لطف‌الله
هرزفر ص ۸۸ و ۱۵۷.
- ۵- ر. ک. به عالم‌آرای عباسی - اسکندر بیک منشی ص ۳۶۰.
- ۶- ر. ک. به زندگانی شاه عباس اول مجلد سوم - نصرالله فلسفی
ص ۲۱۳-۲۱۲.
- ۷- سفرنامه تاورنیه ترجمه ابوتراب نوری ص ۸۸.
- ۸- ر. ک. به رسم التواریخ - محمد هاشم آصف (رسم الحکما)
به اهتمام محمد مشیری ص ۴۴۶.
- ۹- ر. ک. به یکسال در میان ایرانیان - ادوارد براون ترجمه
ذبیح‌الله منصوری ص ۱۸۲.
- ۱۰- ر. ک. به کتاب ایران و قضیه ایران ج ۲ ص ۲۱ و ۲۲.
- ۱۱- بر دیوار شعالی سردر کاروانسرای مورچه خورت کتبه ذیل
از دوره محمدشاه قاجار بخط نستعلیق بر جسته سال ۱۲۵۱ هجری
حجاری شده است: «بلغت خدا و نفرین رسول گرفتار شود کسی که
طلب مفتر از برای نایب‌السلطنه مرحوم (منظور عباس میرزا است)
نفرست و دعا بدولت قبله عالم نکند و بدعتی که در مورچه خار بود بجهت
تفنگچی بود موقف (کذا) هر که یکدینار بگیرد صد دینار بدهد
نقش شود» (۱۲۵۱). (نقل از کتاب گنجینه آثار تاریخی اصفهان ص
۸۶۳).

شده و بر طبق نوشته همین جهانگرد این قصبه دارای کاروانسراهای
متعدد بوده است^۷ در سال ۱۱۹۹ هجری قمری علی مرادخان
زندگه بعد از صادق‌خان پادشاهی رسیده بود و گروهی از
مورخان اورا رقیب سرخشت و هماورد آغا محمدخان میدانستند
در این قصبه دیده از جهان فربوست مؤلف رسم التواریخ در این
باب گوید: «پس پادشاه والاجاء یعنی وکیل‌الدوله‌جم‌اقدار
ثانی دستگاه ملوک‌صفویه علی‌مرادخان زندگان کور در سال یک‌هزار
و صد و نواد و نه هجری در تخت روان زرنگار پادشاهی یک
منزل باصفاهان مانده در قریه مورچه خورت طایر روحش
از قفس بدن پرواز و طیران و آشیانه و مقام بر شاخصار طوبی
جنان جاودان نموده و بنغمه کل شئی هالک الاوجهه مترنم
گردید...»^۸

ادوار براون در کتاب یکسال در میان ایرانیان
از مورچه خورت نام بده و آنرا قصبه‌ای بزرگ ولی غیرقابل
توجه ذکر کرده است نویسنده و محقق مذکور یادآور شده است
که مچون کاروانسرای این آبادی قابل سکونت نبوده در
چاپارخانه اقامت گریده است^۹

بالاخره لرد کرزن از کاروانسرای مورچه خورت که
با آجر برپایه سنگی ساخته شده صحبت میدارد و معتقد است که
به امیر مادر شاه عباس ساخته شده است وی قریه مزبور را از
دور بشکل علفزار باریکی مشاهده کرده است^{۱۰} اما آنچه از
مورچه خورت قدیم هم‌اکنون بر جای مانده عبارتست از قلعه‌ای
بزرگ و مرفوع که مشرف بر دشت و سیع اطراف است و کاروانسرای
و آبانیار عباسی بقعه‌های دو امامزاده...^{۱۱}

قلعه قدیمی مورچه خورت که تاریخ بنای آن درست
علوم نیست و زمانی مرکر یاغیان و گردنگشان بوده است
در این ایام در حال نابودی می‌باشد. در این قلعه کوچه‌های
تنگ و تاریک و مسقف بامنالز مخروبه و نیمه مخروبه و یک
باب حمام قدیمی که قسمتی از سقف آن فروریخته و طاق‌ها
و طاق‌های متعدد وجود دارد از سطح فوقانی حمام که گفته شد
روبوبرانی است ساکنان معدود قلعه بصورت کوره راهی
می‌گذرند و هر آن بیم سقوط آنها بداخل حمام می‌برد.

در سایه روش معابر خوفناک این قلعه افرادی می‌گذرند
که از دور همچون اشباح و هیاکل افسانه‌ای بنظر می‌رسند
بعقیده نگارنده برای تهیه فیلم‌های جنائی و دلهره‌آور باید
باین قلعه مراجعت کرد!

در قلعه مورچه خورت بقیه امامزاده علی یا شاهزاده علی
قرار دارد که گنبد مخروطی شکل آن از دور جلوه‌گری می‌کند.
در الزم است گفته شود که قلعه مزبور دارای ۸ برج و سه
در رویی و خروجی است دیواره آن گلی و خشتشی و بمروز
ایام از ارتفاع آن کاسته شده است از پیر مردی در کنار یکی

قلعه مورچه‌خورت – بقیه امامزاده علی (عکس از تکارنده)

و استعداد تمام، واحشاد و احتشام ملاکلام طریق مقابله سپرد در مورچه خورت نزول افکنده دو فرسخ مایین فریقین فاصله بود...»^{۱۲}

قبله اشاره شد که در اطراف قریه مورچه‌خورت تپه‌های مرتفعی وجود دارد و بشت و صحراء در این قسمت بوسیله این مرتفعات ازبیست اصفهان جدا می‌شود بنابراین برای جلوگیری از پیشرفت قوای سلحشور نادر، اشرف افغان تصمیم گرفت از استحکامات طبیعی این تپه‌ها بهره‌گیرد و سپاهیان و توپخانه خود را در اینجا مستقر سازد. او قصد داشت در این جنگ جنبه تدافعی پیش گیرد و با استنار توپخانه و سوار نظام مقتضی ضربه کاری را بسپاهیان نادر وارد سازد.

وقتی قوای نادر بمورچه‌خورت نزدیک شد در فاصله نسبتاً دوری از دشمن (دو فرسخ مایین فریقین فاصله بود – جهانگشای نادری ص ۱۰۲) اردو زد و بوسیله جاسوسان وتنی چند از اسرای خصم از تدارک مفصل اشرف مستحضر

گردد، نبرد بزرگ نادر بالشرف غاصب است که در تاریخ ایران باید آنرا در شمار جنگهای قطعی و تعیین‌کننده به حساب آورده چه با این جنگ پایتخت آتشمان ایران (اصفهان) گشوده شد و امید اشرف در حفظ تاج و تخت مبدل بیاس گردید. اهمیت این نبرد بیشتر از آنجهت است که شاه مزبور با توجه بنحوه جنگگذین نادر و سپاهیاش و تجاربی که در دو پیکار گذشته (مهماندوست دامغان و سردره‌خوار) بدست آورده بود، در مورچه خورت آرایش جنگی آنها را تقلید و بیکار بسته بود از طرفی عثمانیها در این آوردگاه باو یاری و مدد میرساندند و پرآن بودند که نگذارند دست نشانده آنها مغلوب و منهزم گردد این معنی را جهانگشای نادری خوب بیان کرده است: «اشرف غلیجایی چون پیش از وقت، ازسر عسکر روم که در همدان می‌بود استمداد نموده، سر عسکر نیز چند نفر از پاشایان جلیل الشأن را با جمعیت شایان، بمعاونت او روانه ساخته بود. این دفعه رومیه‌را نیز رفیق عزیمت ساخته باکو که

گردید سردار دلاور افسار نقشه جنگی تازه‌ای طرح کرد و برآن شد بدون برخورد با قوای دشمن از تبهکا که قادر مدافعت است قوای خودرا عبور داده و باصفهان بتازد این امر موجب میشد که اشرف برای جلوگیری از تصرف اصفهان از نقشه تدافعی خود چشم بیوشد و بتعرض پیردادز درنتیجه طرفین همانند جنگهای گذشته در گیر می‌شدند و با روحیه خوبی که قوای نادری داشتند شکست در اردوی اشرف می‌افتاد و ضمناً محل استقرار توپخانه خصم نیز افشاء میگردید.

سپیده دم روز بیستم ماه ربیع الثانی سال ۱۱۴۲ هجری قمری این نقشه ماهرانه طهماسبی خان^{۱۳} بمرحله اجرا درآمد اشرف غلبائی ویاراش که مراقب اردوگاه خوش بودند از مانورهای سپاهیان نادر به هراس افتاده و تصمیم بمداعه گرفتند.

بفرمان نادر لشگریان به دسته منقسم شده و هر یک برای اجرای هدفهای خود عازم میدان جنگ گردیدند یاک دسته از تفنگچیان مأموریت یافتد که محل توپخانه‌های دشمن را کشف و تصرف نمایند اجرای این امر کار دشوار و خطرناکی بود با اینحال پیشرفت این عده سبب شد که بدستور اشرف توپها آتش خودرا بگشایند و بدین ترتیب محل تمرکز خودرا افشا نمایند پس از آن گروهی از جابازان ارتش نادری بادادن تلفات سنگینی بمحل توپخانه‌ها تزدیک و موفق بتصريف توپها و نابودی توپجیان شدند، سردار بزرگ اشرف موسوم به سیدال^{۱۴} که در کینگاه آماده پیکار بود پس از این واقعه ناگهان بر سر سپاهیان نادر ریخت اگر بیداری و دوراندیشی نادر و کمک بموقع او نبود بیم آن میرفت که گروهی از زرمندگان وی نابود گردند و شاید سرنوشت جنگ تغییر میافتد. «سیدال با فوجی عظیم از پشت سر لشگر ظفر شعار، و جمعی از افغان‌هم از سمت دیگر بجانب قول همایون حملهور گشتند و آتش ضرب و حرب افروختند اما لطف جناب باری، و اقبال خدیو کامگار مدد کاری و دلیران چیره‌دست ساقه پاییداری کرده، بسیاری از ایشان را از کسوت حیات عاری و تتمهرا مرحله‌پیمای وادی ذلت و خواری ساخته، اسباب نصرت اندوختند».^{۱۵}

باتصرف توپخانه دشمن حملات قشون نادری با حرارت بیشتری دنبال شد و مواضع واستحکاماتی که اشرف آنهمه با آن دلبلسته و امیدوار بود یکی پس از دیگری اشغال گردید، شاه نگون بخت که از کمک عنمانیان نیز در این پیکار بزرگ طرفی نبسته بود یکبار دیگر همچون گذشته تصمیم بفرار گرفت «والا جاه اشرف... و لشگر ش مانند گله گور که از شیران نر فرار نمایند از رزم نادر قلیخان قرخلوی سپهدار جهان پهلوان و سپاهش گزیر نمودند و بجانب شهر اصفهان شتافتند با هزار گونه سهم و خوف و تشویش و چنان مشوش و مضطرب بودند که والاجاه اشرف شاه... دادگستر مملکت پرور بخت

برگشته مذکور عمامه‌اش بر حلق مبارکش افتاده بود! و بهمین هیئت داخل شدند».^{۱۶}

پس از فرار اشرف خیمه و خرگاه ولوازم شخصی او و سردارانش بچنگ سپاه نادری افتاده تصرف اینهمه غنائم که بقول مؤلف جهانگشا قیمت آن از میزان قیاس بیرون بود امکان داشت سر بازان را از تعقیب دشمن بازدارد و تصرف مال دنیا آنها حتی بجان‌هم اندازد، نادر که باین مسئله پی برده بود امر داد تمام غنائم را در جایی گرد آورند و آنگاه همه را طعمه سریع سازند دستور او بالدرنگ اجرا شد و سپاهیان که در آورده‌گاه مورچه‌خورت برای نابودی دشمن جان بر کف نهاده بودند دیگر بار آمادگی خودرا برای بیرون راندن خصم از سرزمین خوبی اعلام داشتند.

مالش دشمن ارهی خواهی

باید اول شوی تو دشمن مال
زانکه منقول اهل عقل بسود
دشمن مال هست دشمن مال

در روز بیست و سوم ربیع الثانی سال ۱۱۴۲ نادر ویاراش عازم اصفهان شدند البته قبل ازورود او باین شهر اصفهانیها وظیفه خودرا بنحو اکمل با نجاح رسانده بودند باین معنی که تقابل از پیکار نادر «اصفهانیان که از مرده افغان میگریختند، ایشان را بشمشیر و کارد و تبر روانه ملک عدم ساختند».^{۱۷}

در بیان این گفتار اشعاری را که شاعر دربار نادر در وصف این پیکار خونبار سروده است با اختصار ذکر مینماییم:

«محاربه نمودن صاحقران بار دوم بالشرف بدگار»
در مورجه خوار

دو عالم سپاه قیامت اثر

مقابل چو گشتند با یکدیگر

۱۲ - ر. ک. بهجهانگشا نادری تألیف میرزا مهدیخان استرآبادی باهتمام سید عبدالله انوار - تهران ۱۳۴۱ ص ۱۰۲.

۱۳ - لقب نادر - ندر قلی که شاه نهمساب دوم باو اعطاه کرده بود.

۱۴ - سیدال - صیدال (در کتاب نبردهای بزرگ نادرشاه سیدال نوشته شد).

۱۵ - جهانگشا نادری ص ۱۰۵.

۱۶ - رسم التواریخ ص ۱۸۹.

۱۷ - ایضاً جهانگشا ص ۱۰۶.

خسک در ره آشتبی ریختند
 لوای عدادوت برانگیختند
 برانگیخت بس گرد سُم فرس
 گره در گلو شد نوای جرس
 ز آمد شد تیر خارا گذار
 سپر چون زره گشت در کارزار
 ز فریاد توپ قیامت نهاد
 تزلزل بارکان عالم فتاد
 زخمپاره آنسان جهان گشت تار
 که خیزد ز دریای آتش بخار
 شد از شعله توپ آتشفشن
 چو گلخن پر آتش زمین و زمان
 سر نیزه از بسکه بر دل خلید
 چو هژگان خونریز خوبان خمید
 ز ضرب تبرزین کله خود زر
 نمودی زچندین جهت ترکسر
 شجاعان افغان از آن رستخیز
 چو رو به نهادند رو در گریز
 ز دنبال ایشان بشمشیر کین
 شتابنده گشتند اصحاب دین
 زبس گشته افتاد در نشت کین
 زمین متصل شد بچرخ برین!^{۱۸}

منابع مورد استفاده این مقاله

- ۱ - تاریخ نادرشاهی (نادرنامه) تألیف محمد شفیع تهرانی (وارد) بهاهتمام رضا شعبانی تأليف درسنوات ۱۱۵۰ - ۱۱۵۲

- ۲ - شاهنامه نادری - محمد علی طوسی مشهور بفردویی ثانی به تصحیح واهتمام احمد سهیلی خوانساری .
- ۳ - جهانگشای نادری تألیف میرزا مهدیخان استرآبادی بااهتمام سید عبدالله انوار تهران ۱۳۴۱ .
- ۴ - نبردهای بزرگ نادرشاه بقلم سرلشگر غلامحسین مقتندر .
- ۵ - زندگانی شاه عباس اول - مجلد سوم - نصرالله فلسفی .
- ۶ - تاریخچه نادرشاه تألیف مینورسکی ترجمه رشید یاسی .
- ۷ - نادرشاه از نظر خاورشناسان - دکتر رضازاده شفق
- ۸ - رسم التواریخ - محمد هاشم آصف (رسم الحکما) بهاهتمام محمد مشیری .
- ۹ - اقراض سلسله صفویه تألیف لارنس لکهارت ترجمه مصطفی قلی عمامد .
- ۱۰ - دره نادری - میرزا مهدیخان استرآبادی بااهتمام دکتر سید جعفر شهیدی .
- ۱۱ - ایران و قضیه ایران - لرد کرزن - ترجمه وحید مازندرانی .
- ۱۲ - گنجینه آثار تاریخی اصفهان - دکتر لطف الله هنرفوچاپ دوم .
- ۱۳ - سفرنامه تاورنیه ترجمه ابوتراب نوری .
- ۱۴ - یکسال در میان ایرانیان - ادوارد براؤن ترجمه ذییح الله منصوری .
- ۱۵ - شاهنامه نادری ص ۶۱ تا ۶۵ .